

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. III. Quando, & quomodo inceptum sit celebrari festum de
immaculata Conceptione sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

Quando & quomodo inceptum sit celebrari Festum de Immaculatâ Conceptione Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS III.

S. Vincen-
tius Fere-
rius serm.
de Na-
tiv. B. V.

SI benè accipere volumus cogitationem piam Sancti Vincentij Fererij, Festum Conceptionis Immaculatæ Virginis Sanctissimæ celebratum primò fuit in cælo ab Angelis in ipso instanti, quo concepta fuit in utero Sanctæ Annæ Matris suæ; Siquidem is asserit, quòd in momento, quo ipsius creata fuit anima, hæc fuerit Sanctificata per gratiam, quòdque hæc animâ Corpori suo unitâ, fuerit Conceptio Mattis DEI tam pura, tam perfecta & Immaculata, ut ipsis gaudium attulerit Angelis.

Vide Car-
thagenam
de arcen.
Virg. lib. 1.
hom. 19.
Pl. 4.

Verùm si quæras, quo tempore hoc Festum celebrari inceptum sit in Ecclesiâ terrestri: Sanctus Gregorius Nazianzenus, cujus antiquitas summam meretur reverentiam & auctoritatem in universo orbe, attestatur, quòd celebratum id fuerit in Ecclesiâ Græcâ jam ante sua tempore: Sic affirmare possumus, id celebratum jam ibi fuisse

Festum Im-
maculatæ
Conceptionis jam ce-
lebratum
fuit in Ec-
clesiâ o.

ante annos mille ducentos. Ecclesia Latino non inceptum quidem tam citò, nihilominus ultra quingentos jam annos celebratur in Angliâ, quæ olim tam erat Catholica, quam modò sit hæretica.

Ordinatum id fuit in Concilio Oxoniensi Anno 1222. Et Sanctus Anselmus, qui ab initio dubius hæserat circa opinionem de Immaculatâ Conceptione, exin egregium concinavit opusculum, ubi tam doctè quàm devotè explanat sensa cordis sui circa firmam fidem, quam conceperat de illâ, quam etiam, quantum potuit, per Epistolas suas omnibus Angliæ Episcopis amplectendam suadebat.

Aliquamdiu post Ecclesia Lugdunensis celebrare id ipsum inceptum: ubi Sanctus Bernardus exaravit illis magnam illam Epistolam, quæ ansam dedit credendi, quòd non approbaret ipsorum mentem & opinionem circa Immaculatam Conceptionem; quamvis reipsâ aliud non reprobarit, nisi quòd præsumpserit de illâ celebrare Festum, & non expectarent circa hoc ordinationem Ecclesiæ Romanæ, quæ Mater est omnium Ecclesiarum.

In sessione 36. Concilij Basilienensis habetur, quòd renovet institutionem celebrandi Conceptionem Sanctissimæ Virginis, quòd dicit observatum esse in Ecclesiâ Romanâ & in aliis per antiquam

ricantill
te mille
ducent
annos.

Papa
IV. no
struic
confir
vit ill
decret
Anno

Decr
Sixti
pro
prio
mac
sanct
Virg

Concilij
Basilien
dicit, h
lebrat
esse ex
tiguâ
sacerdot
&

& laudabilem consuetudinem, & ordinat, ut celebretur in omnibus Ecclesijs & Monasterijs octavo die Decembris. Plurimi firmiter tenent, hoc Festum institutum esse à Papa Sixto IV. quo vixit circa medium sæculi decimi quinti. Sed magnus & pius Cardinalis Baroni- us in Annotationibus, quas faci- cit pro hoc die supra Martyrolo- gium, asseverat & per plura te- stimonia probat, celebratum fuisse hoc Festum in pluribus Ecclesijs longo tempore ante Papam Six- tum quartum, & consequenter id illum non instituisse primum, uti plures credunt.

Papa Sixtus IV. non in- stituit, sed confirma- vit illud per decretum Anno 1476

Nihilominus verum est, quòd nondum universaliter celebratum fuerit per universam Ecclesiam Romanam, quando id approbavit & confirmavit Anno 1476. per Decretum tam eximium, tamque Authenticum, ut literis autem consignandum foret omnibus libris, & insculpendum marmori in omnibus Ecclesijs Christianitatis, Ecce tibi illud; *Gravenimis gerimus & molestum; cum sinistra nobis de quibusdam Ecclesiasticis personis referuntur, sed in eorum, qui ad Evangelizandum Verbum DEI sunt deputati, excessibus prædicando commissis eò gravius promovamur, quo illi periculosus ma- nem incorreñti, cum facile deleri nequeant, qui multorum cordibus sic fisisus predicando, diffusius, & damnabiliter imprimuntur errores,*

Decretum Sixti IV. pro Concep- tione Im- maculatâ sanctissimæ Virginis,

sanè cum Sancta Romana Ecclesia de intemerata, semperque Virginis *MARIÆ* Conceptione publice Fe- stum celebret; & speciale ac pro- prium super hoc officium ordinave- rit, nonnullos tamen accepimus prædicatores in suis sermonibus ad populum publice per diversas civi- tates, & terras, affirmare hacten- us non erubuerint, & quotidie prædicare non cessant, omnes illos qui tenent, aut asserunt, eandem gloriosam & Immaculatam *DEI* Genitricem absque originalis pec- cati maculâ fuisse conceptam, mor- taliter peccare, vel esse hereticos, ejusdemque Immaculata Concep- tionis officium celebrantes, & au- dientes sermones illorum, qui eam sine hujusmodi maculâ conceptam esse affirmant, peccare graviter: Sed & præfatis prædicationibus non contenti, confectis super his suis as- sertionibus, libros in publicum edi- derunt, ex quorum prædicationibus & assertionibus hujusmodi, non levia scandala in mentibus fidelium exorta & sunt, & majora merito exoriri formidantur indices. Nos igitur hujusmodi temerarijs ansis, & perversis assertionibus & scanda- lis, qua exinde in *DEI* Ecclesiâ exoriri possent, quantum nobis ex alto conceditur, obviare volentes, motu proprio, non ad alicujus nobis super hoc oblatam petitionis instan- tiam, sed de nostrâ merâ delibera- tione, & certâ scientiâ, hujusmo- di assertiones prædicatorum eorum- dem

ricatili
te mille
ducent
anos.

Concilium
Basilien-
dicitur
lebratum
esse ex
tiguâ
suetudin

dem, & aliorum quorumcunque, qui affirmare præsumerent, eos, qui crederent & tenerent, eandem DEI Genitricem ab Originalis peccati maculâ in suâ Conceptione præservatam fuisse, propterea alicujus hæresis labe pollutos fore, vel mortaliter peccare, aut ejusdem Conceptionis officium celebrantes, seu hujusmodi sermones audientes, falsas & erroneas, & à veritate penitus alienas, editosque insuper libros prædictos id continentes, quoad hoc Auctoritate Apostolica presentium tenore reprobamus & damnamus, ac moti scientiâ, & auctoritate prædictis statuimus & ordinamus, quod prædicatores Verbi DEI, & quicumque alii cujuscunque status, ordinis & conditionis existant, qui de cætero ausu temerario præsumpserint in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodo libet affirmare ejusmodi sic per nos reprobatas & damnatas assertiones veras esse, ac dictos libros pro veris legere, tenere vel habere, postquam de presentibus scientiam habuerint, excommunicationis sententiam eò ipso incurrant, à quâ ab alio, quàm à Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequeant absolutionis beneficium obtinere.

Verum est, quòd prohibeat etiam in eadem constitutione & sub eisdem pœnis, condemnare hæreseos contrariam sententiam, quoad Ecclesia publicè condemnet illam; nihilominus reprobat

& condemnat velut falsas ac erroneas, & à veritate prorsus alienas propositiones eorum, qui propugnant illam.

Nondum id satis erat pietati magni hujus præfulis, nec adhuc quiescebat Zelus ipsius pro honore & gloriâ Sanctissimæ Virginis; sed summum, quo ardebat desiderium, ut Festum Immaculatae Conceptionis celebretur in universo orbe, velut unum è præcipuis Festis Ecclesiæ, eò usque impulit ipsum, ut concederet illi tam eximia privilegia, quibus carent plerumque alia Festa, ut voluerit, quod si contingeret fulminari aliquod interdictum super aliquam civitatem, vel aliquod regnum, id suspenderetur festivo hoc die, haud aliter, ac si dies foret festivissimus vel Paschalis nec Nativitatis. Vult insuper, ut interdictum suspendatur per octavam integram, quod insigne est privilegium nulli concessum nisi octavæ Sanctissimi Sacramenti, & octavæ Immaculatae Conceptionis Sanctissimæ Virginis, quæ duo Festa sunt, duæque octavæ, quæ videntur tantam inter se habere connexionem, quanta intercedit inter Filium & Matrem, quos nunquam oportet ab invicem separari.

Quantus Ecclesiæ totius triumphus, dum utriusque intuetur splendorem & gloriam! quanta abundantia gaudij cunctis bonis

anis

Opinio
theri ci
Festa
Sacrum
ti & C
ception

Magni
vilegi
Sixto II
concess
Festo Co
ceptioni
Sanctiss
Virginis

Mox
cend
quod
scitu

Opinio La-
theri circa
Festa SS.
Sacramen-
ti & Con-
ceptionis.

animabus diligentibus illos! Non nisi infernus, maximus utriusque inimicus, ringit ex eò præ rabie: Siquidem Lutherus infamis hæc hæretarcha, cujus Diabolus possidens animum, regebat, uti volebat, ipsius linguam & calamum, dicere & scribere solebat, se ex omnibus Festis Ecclesiæ nullum ita abhorreere, uti illud Sancti Sacramenti & Conceptionis Beatæ Virginis: Et fortassis ad repatandam impiissimam hujus blasphemiam, inspiravit DEUS ultimus hæc temporibus devotionem magis singularem erga duo hæc magna Festa plurimis bonis animabus, quibus solemne est sapius intra diei decursum, maximè quando DEO grates pendunt à prandio, dicere: *Laudetur Sanctissimum Sacramentum & Conceptio Immaculata Sanctissimæ Virginis.*

Mox ex-
cendum,
quod addi-
scitur.

Hic Viator noster siluit & respiravit paulisper; & putabatur dicendi facturus finem; sed reipsa id fecit, ut daret, nobis otium exercendi quamprimùm laudabilem hanc devotionem, & laudandam ex toto corde nostro Sanctissimum Sacramentum & Conceptionem Sanctissimæ Virginis: Sic nunquam mox in opus redigendum nobis foret bonum, quod addiscimus sive in concionibus, sive in colloquijs, sive in Lectiōne bonorum librorum. Archemissa, quem latebat ipsius inten-

A. P. Isaac Consultat. Tom. III.

tio, quæque augeri semper suum sentiebat desiderium audiendi verba de Sanctissimâ Virgine, timens ne citius, quàm vellet ipsa, finiret, ut ipsam revocaret ad viam, quasiivit ex ipso: Cur invenire est adhuc aliquos, qui dubitant de Conceptione Immaculatâ Sanctissimæ Virginis, cum Ecclesia celebret de ipsâ Festum: Nonne videtur hoc idem esse, ac ipsam Canonizare? an dubitari potest de Sanctitate alicujus Sancti, quem Ecclesia Canonizat, cujusque celebrat Festum quin aliquis ratione quadam suspectum se reddat, an satis benè sentiat in fide.

Domina, respondet illi, attingis hic punctum, quod magni D. Thomæ Doctores partis adversæ difficul-
ter decidere poterunt. S. Thomas, qui est Oraculum Theologiæ, quique negat Conceptionem Immaculatam in suâ summâ, quam alibi sustinuerat, ponit ceu principium indubitatum, quod Ecclesiæ nunquam celebret Festum, nisi de aliquo Sancto: Et quando obicitur illi, quod Ecclesiæ celebret Festum de Conceptione Sanctissimæ Virginis, quodque ex eo deducatur ipsam esse Sanctam; absit enim ab illâ celebrare Festum de mysterio, quod crederet refertum peccato: Videtur hæc difficultas absterere ipsum: Siquidem negare non potest, quod Ecclesiæ nunquam celebret Festum, nisi de Sancto, cum ipse-

Discursus
notabilis S.
Thomæ
pro Con-
ceptione.

S

met

Quæ differ-
entia inter
Beatifica-
tionem &
Canoniza-
tionem ali-
cujus san-
cti.

met velut indubitam hanc po-
fuerit veritatem; diffiteri etiam
non potest, quod Festum Con-
ceptionis suo tempore fuerit ce-
lebratum; vixit enim post S. An-
selmum, post S. Bernardum,
quorum primus procuraverat, ut
hoc Festum celebraretur per Ang-
liam universam; & alter se op-
posuerat Canonicis Ecclesie Lug-
dunensis, quod inceperint id ce-
lebrare, & non prius consuluerint
Ecclesiam Romanam: Insuper non
negat, quod hoc Festum fuerit
celebratum in aliquibus Ecclesiis;
sed respondet, quod Ecclesia Ro-
mana toleraverit solummodò hunc
cultum, quin tamen approbave-
rit ipsum. Sed si verum esset,
quod Ecclesia toleraverit solum,
ut celebraretur Festum Conce-
ptionis, hoc semper innueret,
quod beatificaverit illam, & con-
sequenter exemptam agnoverit à
peccato: Siquidem juxta Com-
munem Theologorum doctrinam,
non est alia notabilis differentia
inter beatificationem Sancti, &
illius Canonizationem, nisi quod
Beatificatio sit concessio & facul-
tas in forma indulti vel gratiæ,
conferentis fidelibus libertatem
nuncupandi aliquem Sanctum,
invocandi publicè ipsum in Eccle-
siâ, dicendi panegyres de ipso ve-
lut de Beato, recitandi de ipso
officium, honorandi ipsius reli-
quias, & celebrandi de ipso Fe-
stum. At Canonizare non solum
sit dare libertatem fidelibus, sed

etiam obstringere illos, ut ipsam
agnoscant pro Sancto; beatifica-
tio infallibilis est dispositio pro
Canonizatione; ita ut hæc duo
in nullo differant ab invicem,
quantùm spectat ad certitudinem
Sanctitatis ejus, qui vel beati-
catur vel Canonizatur quando
igitur Ecclesia aliud non fecisset,
nisi quod beatificasset Conceptionem
Sanctissimæ Virginis, tole-
rando celebrari de ipsâ Festum,
recitari de ipsâ officium, & fieri
de ipsâ Missam, id semper foret
declarare nobis, ipsam esse San-
ctam & Immaculatam. Sed ipsa
plus adhuc fecit; siquidem Can-
onizavit illam ipsâ, præcipien-
do omnibus fidelibus, ut celebra-
rent ubivis de ipsâ Festum; red-
didit insuper illam valde celebrem
per octavam integram & conces-
sionem plurimarum Indulgentia-
rum: Hinc si S. Thomas modò
viveret, nonne obstringeretur ad
concludendum in favorem Con-
ceptionis Immaculatæ per propria
sua principia, luculenter videns,
quomodò Festum ipsius celebre-
tur hodiè in universa Ecclesia præ-
cipiatur & recomendetur à tot sum-
mis Pontificibus, ad instantiâ ipso-
rum Regum, & cum universali ap-
plausu omnium fidelium: siquidem
debitâ cum reverentia interrogati
posset: Nonne verum est,
quod Ecclesia nunquam celebret
Festum nisi de aliquo Sancto, hæc
tua doctrina est! Nonne verum
quoque est, quod Ecclesia solem-
niter

Di T
2. 20
3. 1

Cujus
bori
tor
elefi
qu
debe
fabr

Ecclesia
mana Co-
nonizavit
solemniter
mè Con-
ptionem
Sanctissimæ
Virginis

niter celebret Festum Conceptionis Sanctissima Virginis; hoc ipsa experientia tibi demonstrat? necessario igitur concludendum est, ipsam Sanctam esse & Immaculatam.

Quis dubitare potest, quin S. Thomas modo profiteretur hanc doctrinam, eamque propugnaret cum omni tum animi tum Zeli sui contentione, eoque quod maximè semper promptitudine amplexatus fuerit in omnibus sensum & iudicium Sanctæ Ecclesiæ, verbis expressis scribens, consuetudinem Ecclesiæ maximè esse auctoritatis, illamque sequendam esse in omnibus, eoque doctrinam Doctorum Catholicorum suam recipiat auctoritatem ab Ecclesiâ, idèoque magis æstimandum esse sensum Ecclesiæ, quàm sententiam S. Augustini, vel S. Hieronymi, vel cuiuscunque alterius Doctoris. Hem! quid metuendum nobis sit, dum sequimur praxin, spiritum & regulam Sanctæ Ecclesiæ? an persuadere nobis audeamus, plus certitudinis nobis esse, si sequamur idæas & imaginationes

nostras particulares, proprii intellectus nostri ad inventiones, quantumvis speciosissimæ videantur nobis! Nonne exercebitis plus submissionis, plus obedientiæ & humilitatis renuntiando vobis ipsis & deserendo proprium vestrum sensum, ut recipiatis illum Sanctæ Ecclesiæ? Nonne majus conficietis pietatis opus, credendo, quod Sanctissima Virgo plena semper fuerit gratiâ, & semper immunis à peccato, quàm si sustineatis, ipsam instanti aliquo fuisse inimicam DEI & peccati immeritam barathro? An optimæ quæque cogitationes, quas concipere poteritis de JESU Christo, & Sanctissimâ Matre ejus, nimium sint bonæ, & transcendant eas, quæ verè in ipsis sunt, excellentiæ?

Totus confessus haud obscure demonstrabat universali approbatione & applausu, se omnes in hoc consentire. Sed Artemisia credens Consultationem præcipuè pro se fieri, illiusque prosecutionem aliquantò diuturniorem exoptans, interrogavit ipsum secundò.

ARGUMENTUM.

Qualem certitudinem habeamus, quòd cœlum approbet devotionem fidelium ergà Conceptionem Immaculatam Sanctissima Virginis.

ARTICULUS IV.

Sed potius, respondit illi, qualem certitudinem non habeamus, placere summè nos DEO, dum Sanctissimam honoramus Virginem, præcipuè dum singulari prosequimur devotione
S 2 ipsius

D. Thom.
2. 2. q. 119.
2. 12.

Cujus roboris sit auctoritas Ecclesiæ, & quanta ipsi debeatur submissio.

Ecclesiæ
mana Ce
noziar
olemi
me Com
otionem
achill
virgial